

De president opent de eerste vergadering op nieuwe locatie om 20.15 uur. Het opkomstpercentage bedraagt 63%. Er zijn 3 p.m.ers aanwezig. Marnix Jansen Venneboer, potentieel lid, wordt door de president welkom geheten. Marnix stelt zich kort voor: gehuwd met Irene, 2 zoons, 51 jaar en in het dagelijkse leven bij verzekeraar Sterpolis in leidende functie en verantwoordelijk voor het schadebedrijf en personeelszaken.

De notulen van 4 februari worden goedgekeurd.

Bij de ingezonden stukken een uitnodiging tot bijwoning charternight van LC Zutphen-Kattenhave op 15 mei.

De activiteitencie. bij monde van Bert Lamers meldt verhoogde staat van paraatheid: het jaarlijkse uitstapje belooft een hele happening te worden. Op 16 mei wordt per luxe touringcar Rotterdam aangedaan. Vertrek om 8.00 uur gepland. Aantrekkelijk programma in het vooruitzicht met bezoek aan Kop van Zuid, havenrondvaart, Euromast en drijvend Chinees buffet. Dorsten zal ook aanwezig zijn. Vermoedelijke Heimkehr om 23.00 uur. Dit grote gebeuren voor de alleszins schappelijke prijs van fl. 95,- p.p. Vervolgens maakt Bert Lamers instemmende en enthousiaste reacties los bij het Lionsgehoor met zijn plannen voor een heus millenniumfeest op 1.1.2000. Te houden in de Heereboer te Zeddam. Wellicht gezamenlijke activiteit van de Lionclubs te Doetinchem met groots bal met dans, drank, hap en muziek, voor en door de Achterhoek. Gemikt wordt op 2000 deelnemers, die voor slechts fl. 180,- p.p. dit spektakel mee mogen maken, zodat er veel geld, zeer optimistische schattingen fluisteren fl. 200.000,-, aan goede doelen besteed kan worden. Het plan wordt bij acclamatie aangenomen. Suggesties voor een pakkende naam voor het feest of voor goede doelen zijn zeer welkom.

Cors Simons komt nog eens terug op de verkiezing van International Director. Hij heeft op persoonlijke titel hierover een publicatie het licht doen zien in de Lion. Een aantal oud gouverneurs betreuren de gang van zaken en zijn het niet eens met de verkiezing van Peter Vurens. Verdere rigoureuze stappen meer in het openbaar worden toch achterwege gelaten, ook uit angst voor negatieve publiciteit.

Dan weer iets feestelijks: Hans Bruyn wordt door de president versierd met 2Ω sergeantsstrepen die het zichtbare bewijs moeten vormen van 25 jaar trouw lidmaatschap van de Lionsorganisatie. In zijn korte dankwoord memoreert Hans dat hij 25 jaar geleden bijdroeg aan de verjonging van de club, in huidige dagen een gewild thema binnen de Lionsorganisatie, en, hoewel absoluut nog geen plannen in die richting, verheugt hij zich al op het feit dat hij bij zijn afscheid te zijner tijd weer zal bijdragen aan de ontgrijzing.

Nadat de vochtbalans weer in evenwicht is gebracht verhaalt Nicole Lamers op jeugdig verfrissende wijze van haar avontuur in Japan, waar ze in het kader van de jeugduitwisseling van de Lions, afgelopen zomer een drietal weken heeft doorgebracht. Het behalen van het Havo-examen deed papa Bert besluiten tot een fikse greep in de beurs om zo dochterlief in de gelegenheid te stellen kennis te maken met een heel andere cultuur. Dick de Bruin was overigens mede-aanstichter voor Japanse interesse van Nicole. Gestoken in fraaie Japanse klederdracht

vertelt Nicole op aanstekelijke wijze van haar avonturen in het verre Japan, waar ze in twee gastgezinnen en in een jeugdkamp veel nieuwe indrukken heeft opgedaan. Japanners zijn ontzettend druk, rijden links van de weg, wonen klein, spreken goed Japans maar weinig over de grens, hebben veel computers, blijven veel etend en soep slurpend toch opmerkelijk slank, maar zijn boven alles heel vriendelijk en gastvrij. Ze heeft ook plaatselijke Lionsclubs bezocht, als resultaat waarvan onze verzameling Lionsvaantjes weer met een drietal kan worden uitgebreid.

De avond vordert gestaag, het wordt zelfs laat, zodat Uw notulist vanwege nog te verrichten werkzaamheden aan Slingelands ziekbedden iets eerder moet vertrekken. Daarom een niet volledige samenvatting van het zeer persoonlijke verhaal van Dick de Bruin. Geboren in 1925 in Rijswijk, maakt hij de tweede wereldoorlog in al zijn ellende mee. Hij verliest vele dierbaren. Hierdoor diepe afkeer van Duitsers. Echter een drietal levensbepalende gebeurtenissen doet hem zijn houding herzien: zijn dochter gaat in Duitsland wonen, en kleinkind wordt er geboren; via zijn grote passie de padvinderij sluit hij vriendschappen ook met Duitse padvinders en middels de jeugduitwisseling van de Lions waar hij zeer actief in is geweest en nog is, leert hij dat ook Duitsers best aardige mensen zijn. Een zeer treffend verhaal aan de vooravond van onze jumelage met onze Duitse vrienden uit Dorsten.

H. Drost,
secretaris